

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

23 päivänä marraskuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2011/95/EU – Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisedellytyksiä koskevat vaatimukset – Belgiassa syntyneiden alaikäisten pakolaislasten isä – Isä, joka ei ole kyseisen direktiivin 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettu perheenjäsen – Kyseisen isän tekemä hakemus kansainvälisen suojelun saamiseksi johdettuna oikeutena – Hylkääminen – Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta myöntää asianomaiselle tätä suojelua, jos hän ei henkilökohtaisesti täytä sen myöntämisedellytyksiä –
Mainitun direktiivin 23 artiklan 2 kohta – Soveltumattomuus

Asiassa C-374/22,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Belgia) on esittänyt 18.5.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 8.6.2022, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

XXX

vastaan

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal sekä tuomarit F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer (esittelevä tuomari) ja M. L. Arastey Sahún,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- XXX, edustajanaan S. Janssens, avocate,
- Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs, C. Pochet ja M. Van Regemorter,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. Azéma ja J. Hottiaux,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kuultuaan julkisasiamiehen 20.4.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9) 2 artiklan j alakohdan ja 23 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Belgiassa asuva Guinean kansalainen XXX ja Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (pakolaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä koskevista asioista vastaava viranomainen, Belgia) ja joka koskee mainitun viranomaisen päätöstä hylätä XXX:n kyseisessä jäsenvaltiossa tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Direktiivin 2011/95 johdanto-osan 18, 19 ja 38 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(18) Soveltaessaan tätä direktiiviä jäsenvaltioiden olisi otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu [Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 20.11.1989 hyväksymän ja 2.9.1990 voimaan tulleen] lapsen oikeuksista vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen [(Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 1577, s. 3)] mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi lapsen etua arvioidessaan otettava asiaankuuluvasti huomioon erityisesti perheen yhtenäisyyden periaate, alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, turvallisuusnäkökohdat sekä alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.

(19) On tarpeen laajentaa perheenjäsenten käsitettä ottaen huomioon riippuvuussuhteen erityisolosuhteet ja lapsen etuun kiinnitettävä erityishuomio.

--

(38) Päätettäessä oikeuksista tässä direktiivissä säädettyihin etuiksiin jäsenvaltioiden olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon lapsen etu sekä ne erityisolosuhteet, jotka liittyvät kansainvälistä suojelua saavan henkilön niiden lähiomaisten, jotka ovat jo jäsenvaltiossa eivätkä ole tämän suojelua saavan henkilön perheenjäseniä, riippuvuussuhteeseen tähän henkilöön. Kun kansainvälistä suojelua saavan henkilön lähiomainen on naimisissa oleva alaikäinen, jonka puoliso ei ole tullut hänen mukanaan, alaikäisen etu voi poikkeuksellisissa olosuhteissa merkitä, että hänen pitäisi olla alkuperäisen perheensä kanssa.”

4 Tämän direktiivin 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

– –

j) ’perheenjäsenillä’, jos perhe on muodostettu jo alkuperämaassa, kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta kansainvälistä suojelua saavan samassa jäsenvaltiossa oleskelevia seuraavia perheenjäseniä:

- kansainvälistä suojelua saavan aviopuoliso taikka avopuoliso, jolla on kiinteä suhde hakijaan, jos avopuolisot rinnastetaan aviopuolisoihin asianomaisen jäsenvaltion kolmansien maiden kansalaisia koskevassa lainsäädännössä tai käytännössä,
- ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen puolisoitten tai kansainvälistä suojelua saavan alaikäiset lapset, jos nämä ovat naimattomia, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa vai avioliiton ulkopuolella tai onko heidät kansallisen lainsäädännön määritelmän mukaisesti adoptoitu,
- isä, äiti tai muu aikuinen, joka on vastuussa kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä joko lain tai asianomaisen jäsenvaltion käytännön mukaan, kun kansainvälistä suojelua saava henkilö on alaikäinen ja naimaton”.

5 Kyseisen direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Suotuisimmat säännökset”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä sen määrittämiseksi, kuka määritellään pakolaiseksi tai henkilöksi, jolle voidaan antaa toissijaista suojelua, sekä kansainvälisen suojelun sisällön määrittelemiseksi, kunhan nämä säännökset ovat yhteensopivat tämän direktiivin kanssa.”

6 Saman direktiivin 23 artiklassa, jonka otsikko on ”Perheen yhtenäisyyden säilyttäminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perheen yhtenäisyys voidaan säilyttää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavan henkilön perheenjäsenillä, joille henkilökohtaisesti ei voida myöntää tällaista suojelua, on oikeus hakea 24–35 artiklassa tarkoitettuja etuuksia kansallisten menettelyjen mukaisesti, jos tämä on mahdollista perheenjäsenen henkilökohtainen oikeudellinen asema huomioon ottaen.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos perheenjäsen ei saa tai ei saisi kansainvälistä suojelua III ja V luvun nojalla.

4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää myöntämättä mainituissa kohdissa tarkoitettut etuudet, rajoittaa niitä tai peruuttaa ne kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tätä artiklaa sovelletaan myös muihin lähiomaisiin, jotka ovat asuneet yhdessä osana perhettä alkuperämaasta lähtemisen aikaan ja jotka olivat tuolloin täysin tai pääasiallisesti riippuvaisia kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä.”

- 7 Direktiivin 2011/95 24–35 artiklassa luetellut etuudet liittyvät oleskeluoikeuteen, matkustusasiakirjoihin, mahdollisuuteen työskennellä, mahdollisuuteen osallistua koulutukseen ja mahdollisuuteen päästä pätevyyden tunnustamista koskevien menettelyjen piiriin, sosiaalihuoltoon, terveydenhuoltoon, ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin, majoituksen saantiin, liikkumisvapautteen jäsenvaltiossa, kotouttamispalveluihin ja viimeiseksi paluumuuttoon.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 8 XXX, joka on Guinean kansalainen, saapui Belgiaan vuonna 2007. Hän teki ensimmäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, joka hylättiin, ja teki sitten vuosina 2010 ja 2011 kaksi muuta hakemusta, joita Belgian toimivaltainen viranomainen kieltäytyi ottamasta huomioon.
- 9 Hän teki 29.1.2019 neljännen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa. Hakemuksensa tueksi hän ilmoitti olevansa Belgiassa vuosina 2016 ja 2018 syntyneiden kahden lapsen isä, joille oli myönnetty pakolaisasema kuten heidän äidilleenkin.
- 10 Koska tämä neljäs hakemus jätettiin tutkimatta, XXX nosti kanteen Conseil du contentieux des étrangers'ssa (ulkomaalaisasioita käsittelevä hallintotuomioistuin, Belgia), joka hylkäsi kanteen 17.4.2020 antamallaan päätöksellä.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, jolle on tehty kassaatiovalitus tästä päätöksestä, pohtii sitä, sovelletaanko direktiivin 2011/95 23 artiklaa XXX:n väittämin tavoin hänen tilanteeseensa, kun direktiivin 2 artiklan j alakohdan mukaan kansainvälistä suojelua saavan mainitussa direktiivissä tarkoitetut perheenjäsenet ovat tuollaisia perheenjäseniä, ”jos perhe on muodostettu jo alkuperämaassa”, ja kun XXX esittämistä selvityksistä ilmenee, että hänen perheensä ei ole perustettu alkuperämaassa vaan Belgiassa. Tällainen on ensimmäisen ja toisen ennakkoratkaisukysymyksen kohde.
- 12 Sen varalta, että direktiivin 2011/95 23 artiklaa sovelletaan, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa pääasian valittajan väittävän, että kun direktiivin 2011/95 23 artiklaa ei ole saatettu asianmukaisesti osaksi Belgian oikeutta, sen välittömästä oikeusvaikutuksesta seuraa, että Belgian kuningaskunnan on myönnettävä hänelle kansainvälistä suojelua. Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee tämän väitteen paikkansapitävyyttä siksi, että sanotussa 23 artiklassa mainitaan vain kyseisen direktiivin 24–35 artiklassa tarkoitettujen etuuksien myöntäminen eikä mainitun 23 artiklan mahdollinen välitön oikeusvaikutus voisi johtaa muiden etuuksien myöntämiseen, se katsoo olevansa velvoitettu tiedustelemaan asiaa unionin tuomioistuimelta, sillä sen on ratkaistava käsiteltävänä oleva asia viimeisenä oikeusasteena. Tämän takia ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää kolmannen ja neljännen ennakkoratkaisukysymyksen. Kyseinen tuomioistuin toteaa lisäksi katsovansa aiheelliseksi esittää unionin tuomioistuimelle viidennen kysymyksen, jonka sanamuotoa pääasian valittaja on ehdottanut sille.
- 13 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee myös sen pääasian valittajan väitteen paikkansapitävyyttä, jonka mukaan lapsen etu ja perhe-elämän kunnioittaminen edellyttävät kyseisen direktiivin 23 artiklan mukaan kansainvälisen suojelun myöntämistä Belgiassa pakolaisiksi tunnustettujen ja siellä syntyneiden lasten isälle, vaikka tämä ei täytä kansainvälisen suojelun myöntämisedellytyksiä, koska tällaiset kysymykset vaikuttaisivat olevan ratkaistavissa myöntämällä isälle laillisen oleskelun Belgiassa mahdollistava oleskelulupa, ennakkoratkaisua

pyytänyt tuomioistuin katsoo olevansa velvoitettu tiedustelemaan unionin tuomioistuimelta tätäkin asiaa, kun otetaan huomioon, että se on viimeinen oikeusaste asiassa. Tässä tilanteessa kyseinen tuomioistuin on päättänyt esittää unionin tuomioistuimelle kuudennen ennakkoratkaisukysymyksen, jonka sanamuotoa pääasian valittaja on yhtä lailla ehdottanut sille.

14 Tässä tilanteessa Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Belgia) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko [direktiivin 2011/95] 2 artiklan j alakohtaa ja 23 artiklaa tulkittava siten, että niitä sovelletaan kahden Belgiassa syntyneen ja siellä pakolaisiksi tunnustetun lapsen isään, vaikka 2 artiklan j alakohdassa täsmennetään, että kansainvälistä suojelua saavan perheenjäsenet ovat [tässä direktiivissä] tarkoitettuja perheenjäseniä, ’jos perhe on muodostettu jo alkuperämaassa’?
- 2) Merkitseekö seikka, johon [pääasian valittaja] on vedonnut istunnossa ja jonka mukaan hänen lapsensa ovat riippuvaisia hänestä ja hänen lastensa ensisijaisesti huomioon otettava etu edellyttää hänen mielestään, että hänelle annetaan kansainvälistä suojelua, [direktiivin 2011/95] johdanto-osan 18, 19 ja 38 perustelukappaleen kannalta sitä, että [tässä direktiivissä] tarkoitettua kansainvälistä suojelua saavan perheenjäsenten käsitettä pitäisi laajentaa koskemaan perhettä, jota ei ollut vielä muodostettu alkuperämaassa?
- 3) Jos kahteen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, voiko [direktiivin 2011/95] 23 artiklalla, jota ei ole pantu täytäntöön Belgian oikeudessa siten, että Belgiassa pakolaisiksi tunnustettujen ja siellä syntyneiden lasten isälle annettaisiin oleskelulupa tai kansainvälistä suojelua, olla välitön vaikutus?
- 4) Jos tähän vastataan myöntävästi, antaako [direktiivin 2011/95] 23 artikla, kun sitä ei ole pantu täytäntöön, Belgiassa pakolaisiksi tunnustettujen ja siellä syntyneiden lasten isälle oikeuden vaatia [kyseisen direktiivin] 24–35 artiklassa tarkoitettuja etuuksia, kuten oleskelulupaa, jonka perusteella hän voi elää Belgiassa laillisesti perheensä kanssa, tai oikeutta kansainväliseen suojeluun, vaikka tämä isä ei henkilökohtaisesti täytä kansainvälisen suojelun saamisen välttämättömiä edellytyksiä?
- 5) Velvoittaako [direktiivin 2011/95] 23 artiklan tehokas vaikutus, kun sitä luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 18 ja 24 artiklan sekä [kyseisen direktiivin] johdanto-osan 18, 19 ja 38 perustelukappaleen valossa, jäsenvaltiota, joka ei ole muuttanut kansallista lainsäädäntöään siten, että tällaisen aseman saaneen henkilön [kyseisen direktiivin 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettuja perheenjäsenet tai perheenjäsenet, joihin on henkilökohtainen riippuvuussuhde,] voisivat, jos he eivät henkilökohtaisesti täytä tämän aseman myöntämisen edellytyksiä, vaatia tiettyjä etuuksia, myöntämään näille perheenjäsenille oikeuden toisesta henkilöstä johdettuun pakolaisasemaan, jotta he voivat vaatia kyseisiä etuuksia perheen yhtenäisyyden säilyttämiseksi?
- 6) Velvoittaako [direktiivin 2011/95] 23 artikla, kun sitä luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 18 ja 24 artiklan sekä [kyseisen direktiivin] johdanto-osan 18, 19 ja 38 perustelukappaleen valossa, jäsenvaltiota, joka ei ole muuttanut kansallista lainsäädäntöään siten, että pakolaisiksi tunnustetun vanhemmat voisivat saada tämän direktiivin 24–35 artiklassa lueteltuja etuuksia, myöntämään [kyseisille vanhemmille] toisesta henkilöstä johdettua kansainvälistä suojelua, jotta ensisijaisesti huomioon otettavalle lapsen edulle annetaan keskeinen merkitys ja varmistetaan lapsen pakolaisaseman tehokkuus?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 15 Kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, SEUT 267 artiklalla perustettu menettely on unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline, jonka avulla unionin tuomioistuin esittää kansallisille tuomioistuimille ne unionin oikeuden tulkintaan liittyvät näkökohdat, joita nämä tarvitsevat ratkaistakseen käsiteltävikseen saatetut asiat. Ennakkoratkaisupyynnön esittämisen perusteena ei ole neuvoa-antavien lausuntojen esittäminen yleisistä tai hypoteettisista kysymyksistä vaan oikeusriidan todelliseen ratkaisemiseen erottamattomasti liittyvä tarve. Kuten SEUT 267 artiklan sanamuodosta itsestään ilmenee, pyydetyn ennakkoratkaisun on oltava tarpeen, jotta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi antaa ratkaisun käsiteltäväkseen saatetussa asiassa (tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, 43–45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 16 Unionin tuomioistuin on siten toistuvasti muistuttanut, että sekä SEUT 267 artiklan sanamuodon että rakenteen perusteella ennakkoratkaisumenettely edellyttää muun muassa, että kansallisessa tuomioistuimessa todella on vireillä oikeusriita, jossa tämän on annettava ratkaisu, jossa otetaan huomioon ennakkoratkaisuasiansa annettu tuomio (tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 17 Ennakkoratkaisupyynnössä esitetyistä toteamuksista ja unionin tuomioistuimen käytössä olevista asiakirjoista ilmenee, että ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva pääasia koskee valitusta päätöksestä, jolla pääasian valittajalta on evätty hänen hakemansa kansainvälinen suojele. Ennakkoratkaisupyynnöstä tai asiakirja-aineistosta ei sitä vastoin mitenkään ilmene, että valittaja olisi tosiasiallisesti hakenut yhtä tai useampaa direktiivin 2011/95 24–35 artiklassa tarkoitettua etuutta, joihin sanotun direktiivin 23 artiklan 2 kohdassa viitataan, tai että pääasiassa riidan kohteena oleva päätös koskisi tällaisten etuuksien epäämistä.
- 18 Sen sijaan, että pääasian valittaja olisi tosiasiallisesti hakenut jotakin direktiivin 2011/95 24–35 artiklassa luetelluista etuuksista sellaiselta kansalliselta viranomaiselta, joka olisi voinut myöntää hänelle tai evätä häneltä kyseisen etuuden, ja sen jälkeen riitauttanut mahdollisen kielteisen päätöksen toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa selostaen, miksi hän katsoo olevansa oikeutettu yhteen tai useampaan direktiivissä 2011/95 ja erityisesti sen 23 artiklassa tarkoitettuun etuuteen, hän on näet päättänyt hakea kansainvälistä suojele väittäen kyseisen etuuden olevan ainoa, jolla mainitun 23 artiklan väitetty puutteellinen täytäntöönpano kansallisessa oikeudessa voitaisiin korjata.
- 19 On kuitenkin todettava, kuten Conseil du contentieux des étrangers asiallisesti ottaen ja perustellusti teki ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa riitautetussa, 17.4.2020 tekemässään päätöksessään, että riippumatta siitä, voisiko pääasian valittaja, jonka perhettä ei ole perustettu alkuperämaassa, vaatia – tarpeen tullen ja huolimatta direktiivin 2011/95 23 artiklan 2 kohdan sanamuodosta luettuna yhdessä saman direktiivin 2 artiklan j alakohdan kanssa – sanotussa 23 artiklassa tarkoitettuja etuuksia, ja riippumatta siitä, onko viimeksi mainittu säännös saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista oikeutta, asianomainen henkilö ei voi missään tapauksessa saada kansainvälistä suojele, sillä hän ei täytä henkilökohtaisesti niitä edellytyksiä, jotka unionin oikeudessa on asetettu tällaisen suojelelun myöntämiselle.

- 20 Unionin tuomioistuin on nimittäin todennut, ettei direktiivissä 2011/95 säädetä, että pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema ulotetaan johdettuna oikeutena koskemaan myös kyseisen aseman saaneen henkilön perheenjäseniä, jotka eivät henkilökohtaisesti täytä sanotun aseman myöntämisedellytyksiä. Tältä osin mainitun direktiivin 23 artiklasta ilmenee, että direktiivissä edellytetään ainoastaan, että jäsenvaltiot mukauttavat kansallista oikeuttaan siten, että tällaisilla perheenjäsenillä on, jos tämä on mahdollista näiden perheenjäsenten henkilökohtainen oikeudellinen asema huomioon ottaen, oikeus hakea kansallisten menettelyjen mukaisesti tiettyjä etuuksia, joihin kuuluvat muun muassa oleskeluluvan myöntäminen, mahdollisuus työntekoon tai mahdollisuus koulutukseen ja joiden tarkoituksena on perheen yhtenäisyyden säilyttäminen (tuomio 4.10.2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801, 68 kohta ja tuomio 9.11.2021, Saksan liittotasavalta (Perheen yhtenäisyyden säilyttäminen), C-91/20, EU:C:2021:898, 36 kohta).
- 21 Unionin oikeudessa ei tosin estetä jäsenvaltiota myöntämästä pakolaisasemaa johdettuna oikeutena kansainvälistä suojelua saavan perheenjäsenille perheen yhtenäisyyden säilyttämiseksi direktiivin 2011/95 3 artiklassa tarkoitettujen suotuisempien kansallisten säännösten nojalla, kunhan tämä on yhteensopivaa kyseisen direktiivin kanssa.
- 22 Tämä on kuitenkin jäsenvaltioille annettu mahdollisuus, jota Belgian lainsäätävä ei ole käyttänyt sellaisten kansainvälistä suojelua saavan perheenjäsenten osalta, jotka eivät henkilökohtaisesti täytä kyseisen suojelun myöntämisedellytyksiä, kuten ennakkoratkaisupyyntöstä ja unionin tuomioistuimen käytössä olevista asiakirjoista ilmenee.
- 23 Tämän tuomion 12 ja 13 kohdasta ilmenee lisäksi, että ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella itsellään on epäilyjä siitä, voidaanko pääasiassa vaaditun kaltainen oikeus kansainväliseen suojeluun perustaa direktiivin 2011/95 23 artiklaan, mutta koska sen on tässä tapauksessa ratkaistava asia viimeisenä oikeusasteena, se on silti katsonut, että sen on tiedusteltava asiaa unionin tuomioistuimelta.
- 24 Tässä tilanteessa ja kun otetaan huomioon tämän tuomion 15 ja 16 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö ja pääasian kohde, sellaisena kuin se on yksilöity tämän tuomion 17 ja 18 kohdassa, esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava vain niiltä osin kuin näillä kysymyksillä pyritään selvittämään, voiko henkilö, joka on samassa tilanteessa kuin pääasian valittaja, saada kansainvälistä suojelua, sillä ennakkoratkaisupyyntö ei muilta osin täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- 25 Kaiken edellä esitetyn ja erityisesti tämän tuomion 20–22 kohdassa todetun perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että direktiivin 2011/95 23 artiklaa on tulkittava siten, että sillä ei velvoiteta jäsenvaltioita myöntämään lapsen, jolla on jäsenvaltiossa pakolaisasema, vanhemmalle kansainvälistä suojelua kyseisessä jäsenvaltiossa.

Oikeudenkäyntikulut

- 26 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU 23 artiklaa

on tulkittava siten, että

sillä ei veloiteta jäsenvaltioita myöntämään lapsen, jolla on jäsenvaltiossa pakolaisasema, vanhemmalle kansainvälistä suojelua kyseisessä jäsenvaltiossa.

Allekirjoitukset